

МАГАЗИН В ГОРАТА

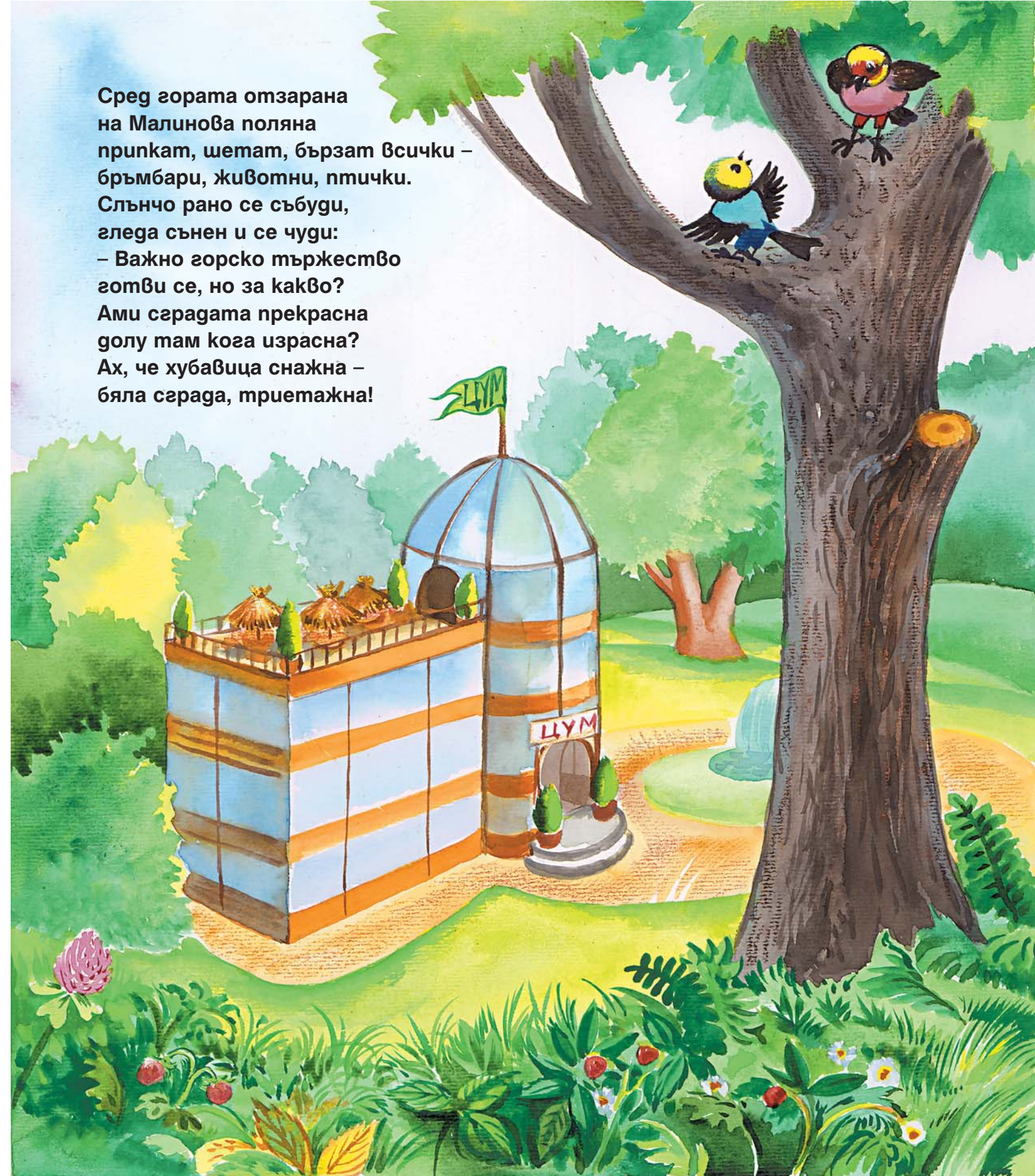
Емилия Захариева

Сред гората отзарана
на Малинова поляна
припкат, шетат, бързат всички –
бръмбари, животни, птички.
Слънчо рано се събуди,
гледа сънен и се чуи:
– Важно горско тържество
готви се, но за какво?
Ами сградата прекрасна
голу там кога израсна?
Ах, че хубавица снажна –
бяла сграда, триетажна!

Отгалече със покани
идват гости най-отбрани.
С вертолет пристигна пръв
от Сахара гривест лъв.
С параход – пингвин, камила,
кенгуру, два крокодила.
– Всичко вече е готово!
Ще започнем с кратко слово –
щърк изтрака в тишината.
– Има гумата пчелата,
архитект навред прочут
с упорития си труг!
Сред Малинова поляна
скромната пчела застана:
– Със задружен труг и ум
построихме горски ЦУМ!
Време той ще ни спестява,
Всичко в него се продава!

А пък как е погреден!
Вред постлан е с мъх зелен.
Има лампи-теменужки,
други: гъби-червенушки,
езерца-огледала,
самоходни стъпала!
– Имаме си ЦУМ! Ура! –
екна цялата гора.
А след радостния вик –
тишина. Тържествен миг.
Бързоногият жираф,
пъргав майстор фотограф,
щракна, снима във момента:
ето, опнатата лента
щъркът с клюна си преряза
като с ножица и каза:
– Обявявам ЦУМ открит!
Нека да ни е честит!

Пог един вековен бор
съг в гората заседава:
– Вълчо е решил отново
да живее наготово!
Да краде той пак посегна,
магазина ни обра.
С алчността си ни готегна.
Вън от нашата гора!
Справедлив бе моя съг
и изгонен бе Вълкът.
Тая лоша случка мина.
Пак е шумно в магазина,
весело като преди,
но дежурен нощем бди,
обикаля в стуг и мрак –
да не гоиде Вълчо пак!

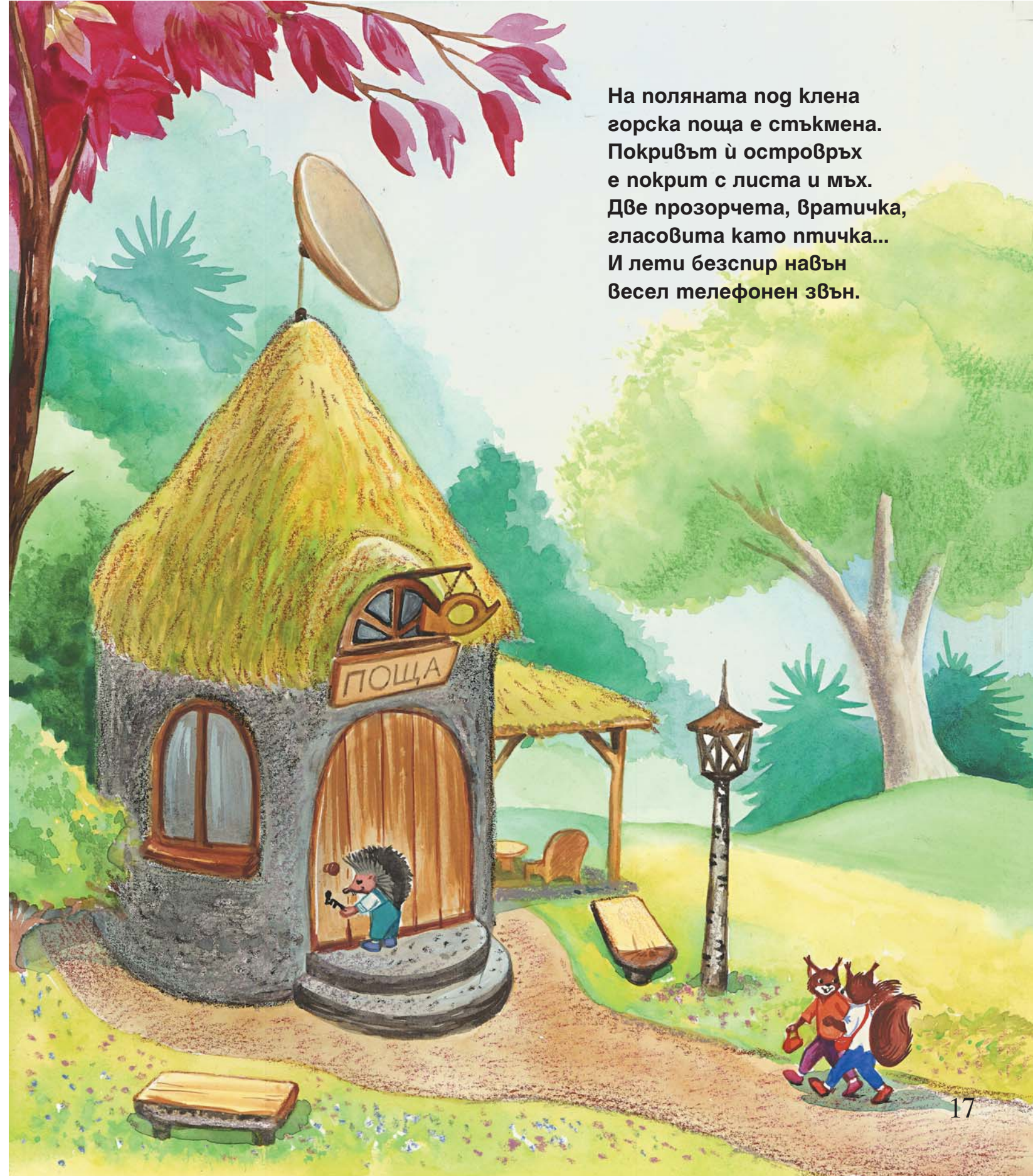
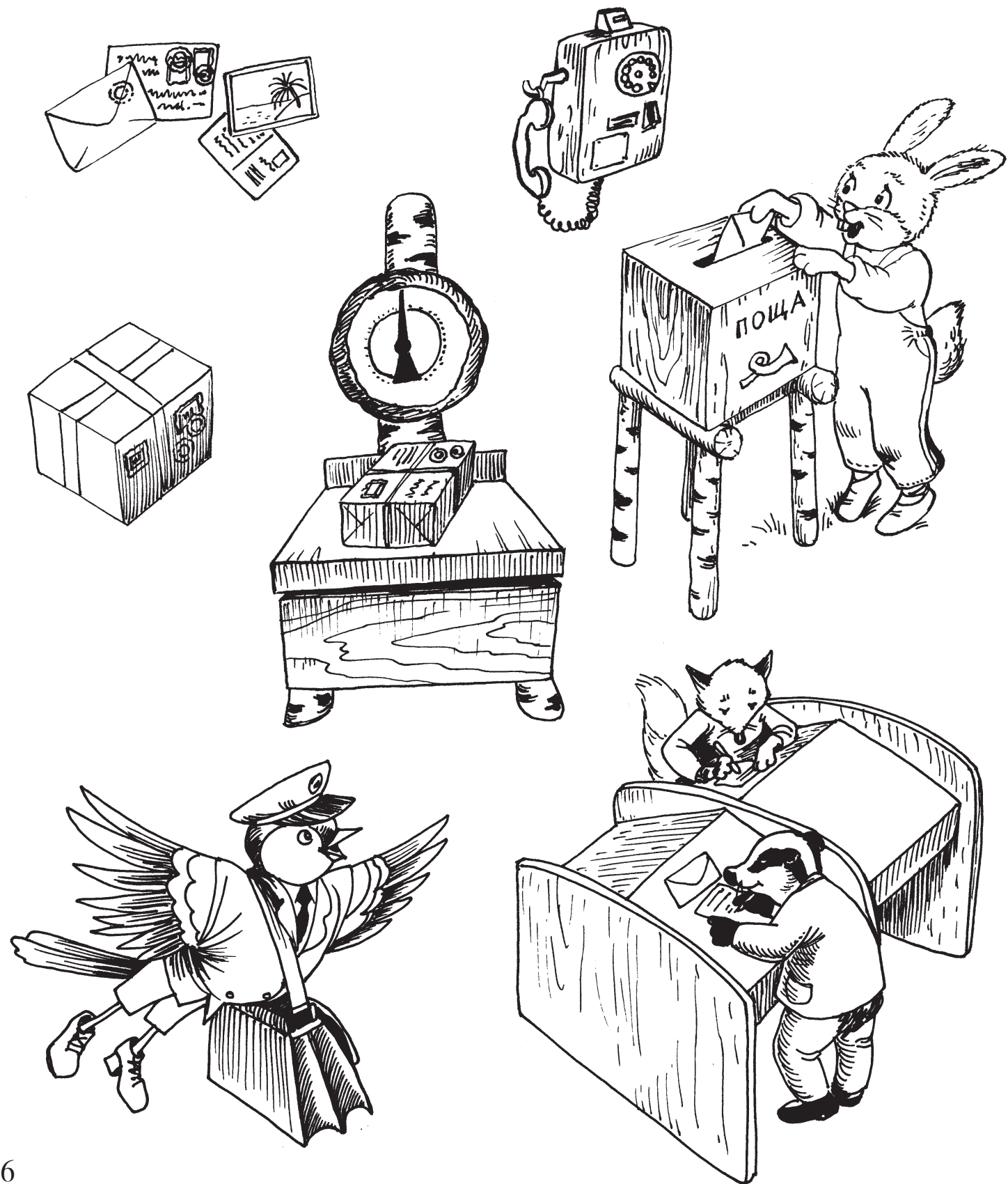

ГОРСКАТА ПОЩА

Атанас Цанков

На поляната под клена
горска поща е стъкмена.
Покривът ѝ островрѣх
е покрит с листа и мъх.
Две прозорчета, вратичка,
гласовита като птичка...
И лети безспир навън
весел телефонен звън.